

תת"ע 3915/05/16 - מדינת ישראל נגד אבו דייה אברהים

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

15 נובמבר 2016

תתע"א 3915-05-16 מדינת ישראל נ' אבו דייה אברהים

לפני כבוד השופט אורן בועז
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

אבו דייה אברהים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד נאשד קאדירי

הנאשם/ת - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודייתו, בכך שביום 16.4.16 נהג ברכב בלא רישיון נהיגה תקף (בהיותו בלתי מורשה לנהיגה בתחומי מ"י ובלא פוליסת ביטוח ברת תוקף).

במועד הודאתו בעובדות כתב האישום ביום 22.6.16 בדבריו לבית המשפט אמר הנאשם "אני מציג לבית משפט את הרשיון הבינלאומי שלי. אני מבין שאסור לי לנהוג בישראל בלי רישיון נהיגה תקף. יש לי נסיבות מיוחדות, אני נולדתי בארץ, זה נכון שנסעתי באותו ארוע באוטו שלי אך במקרים אחרים קיבלתי אישור".

לנוכח הודאתו לעיל, אין מחלוקת כי במועד בצוע העבירה נהג הנאשם כשהוא בלתי מורשה.

בדיון זה נתבקשה דחיה על ידי המאשימה על מנת לברר טענות שהציג בפניה הנאשם ומועד הדיון נקבע ליום 8.9.16.

ביום 8.9.16 לא התייצב הנאשם לדיון ולפיכך הוצאתי צו הבאה לצורך התייצבותו למועד הדיון.

היום התייצב בפני הנאשם, וטען כי נהיגתו אושרה על ידי "גורמים" במדינת ישראל, הוא לא מבין מדוע החליטה המאשימה להעמידו לדין. עוד הציג בפני כרטיס פלסטיק שלדבריו מקנה לו היתר לנהוג במדינת ישראל.

עד למועד היום לא הציג בפני הנאשם אישור רשמי כלשהו, או הביא תימוכין ראייתי לטענותיו שאותם העלה בפני. יצוין, כי בתשובתו לכתב האישום ביום 22.6.16 הודה הנאשם וקיבל אחריות על נהיגתו באומרו כי נהיגתו היתה ללא היתר, כך שטענותיו בפניו היום אינן ברורות.

המאשימה בעתירתה לעונש ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה, פסילה בפועל מקבל רישיון נהיגה ישראלי, פסילה על תנאי וקנס.

מנגד, הנאשם ציין בפני בית משפט את מצבו המשפחתי, את העובדה שהוא חי במדינת ישראל כחמישים שנה, נשוי ואב לששה ילדים, בת אחת נפטרה בביה"ח, והוא ביקש שבית משפט יתחשב בטענותיו לעונש.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו: פסילה בפועל לתקופה של עד שנה, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי שקלים, ומאסר על תנאי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו: הנאשם בלתי מורשה לנהוג במדינת ישראל,

ולחובתו הרשעה של נהיגה באור אדום.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר על תנאי:

הנני מורה על עונש של מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל 12 חודשים או נהיגה בזמן פסילה.

קנס:

דן את הנאשם לתשלום קנס כספי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד יום 15.2.17.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

פסילה בפועל:

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה .
מאחר והנאשם בלתי מורשה לנהיגה, אין צורך בהפקדת רישיון נהיגה והפסילה תמנה מהיום.

פסילה על תנאי:

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ז, 15/11/2016 במעמד הנוכחים.

אורן בועז , שופט

הוקלד על ידי סיגל קדוש